

Relegemsestraat 17, Zellik (gemeente Asse)

Programma van Maatregelen

Auteur:

P. Valentijn

Autorisatie:

X. Alma (OE/ERK/Archeoloog/2016/00094)

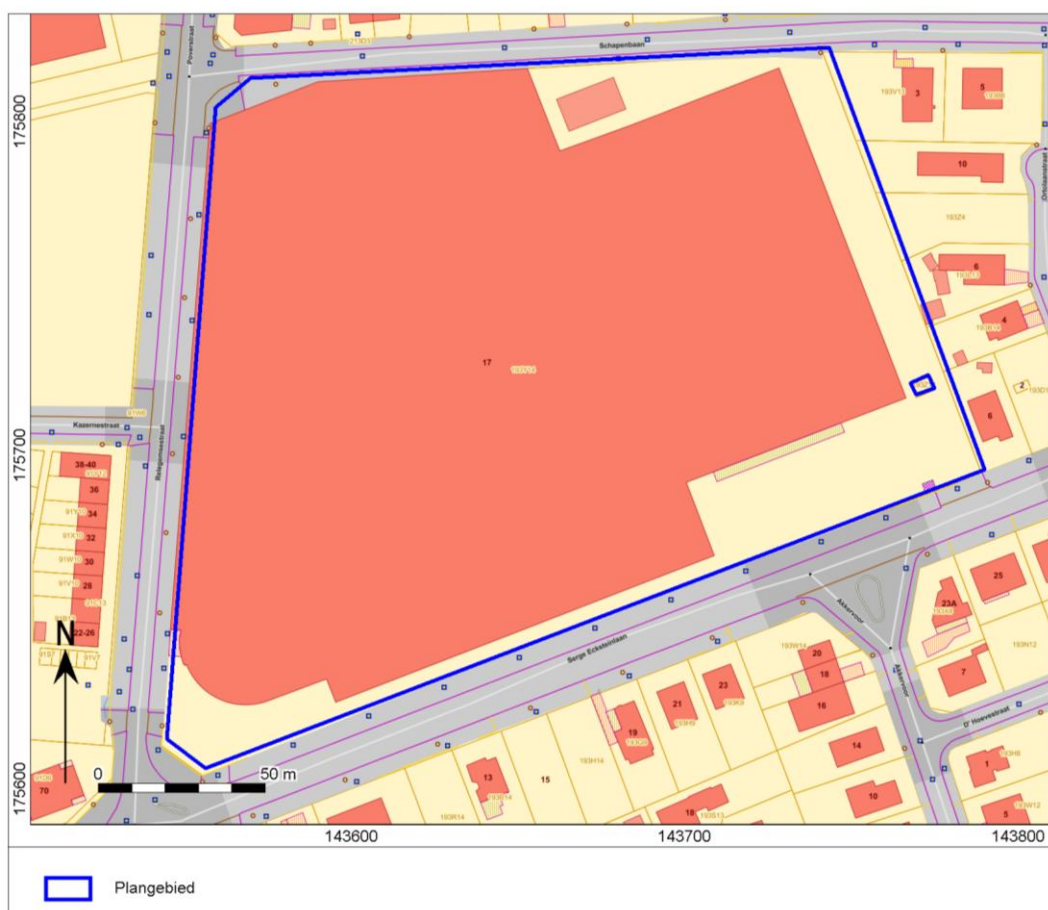
Inhoud

1	Inleiding	3
2	Aanleiding van het onderzoek	4
3	Gemotiveerd advies over het al dan niet nemen van maatregelen	7
3.1	Volledigheid van het onderzoek	7
3.2	De aan- of afwezigheid van een vindplaats	7
3.3	De bepaling van de maatregelen	10
	Literatuur	11

1 Inleiding

In opdracht heeft Vlaams Erfgoed Centrum in oktober-november 2020 nota opgesteld naar de archeologische waarde van de locatie Relegemsestraat 17, Zellik, Asse (afb. 1 en 2). De nota bestaat uit een landschappelijk bodemonderzoek (prospectie zonder ingreep in de bodem) en is uitgevoerd naar aanleiding van een voorgenomen nieuwbouwproject.

De nota volgt op een reeds bekrachtigde archeologienota, uitgevoerd door Vlaams Erfgoed Centrum bv in april 2019.¹ De resultaten van het onderzoek en de te nemen maatregelen worden uitvoerig beschreven in hoofdstuk 1.1.2.

Afb. 1. Het plangebied op de Basiskaart Vlaanderen (GRB). (Bron: Agentschap Informatie Vlaanderen)

¹ Van Bosch & Alma 2019; <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/11310>

2 Aanleiding van het onderzoek

Het doel van de geplande werken is om binnen het plangebied een aantal nieuwe structuren aan te leggen. In totaal komen er vijf nieuwe gebouwstructuren, een waterstructuur, een parking met mogelijk geothermische sondes, verharde zones, twee muurconstructies en een onverharde zone (afb. 7).² Ten bate van de nieuwbouw is een “nulniveau” voor het plangebied bepaald op 67,30m TAW. Het maaiveld van de huidige situatie ligt tussen 64,5m TAW – 66,9m TAW.

In de onderstaande toelichting op de omvang van de geplande werken zal per aard van de ingrepen besproken worden welke oppervlakte en dieptebereik deze hebben. Hiermee kan de impact van de geplande werken bepaald worden. In de tabel die is bijgevoegd in de samenvatting van de geplande werken is een schatting gemaakt van de relatie van de uitgravingdieptes en het huidige maaiveld.

Structuren

De drie gebouwstructuren zijn op de kaart weergegeven met de letters A tot C. Sinds het opstellen van de archeologienota is er een beperkte plannenwijziging doorgevoerd met betrekking tot gebouw A en C, binnen het kader van de omgevingsvergunning.

Structuur A heeft een oppervlakte van 1555m². Oorspronkelijk was het diepste punt voor de afgraving voorzien op 62,15m TAW ofwel een ontgraving van 3,95 m. Inmiddels komt de onderzijde vloer van de gelijkvloers te liggen op 63 m TAW en is er centraal een kelder gepland van 10x20 m, waarvan de onderzijde vloerplaat op 60,5 TAW komt te liggen.³

Structuur B heeft een oppervlakte van 6242m² en kan voor de dieptes worden opgedeeld in B1 (4810m²) en B2 (1432m²). Voor B1 komt de fundering te liggen op 66,3m TAW of 1,0m onder het nulniveau. Ten aanzien van het huidige maaiveld betekent dit een ophoging, de fundering komt immers op 0,7 m boven huidige maaiveld te liggen. Voor B2 wordt er afgegraven tot op 59,1m TAW of 8,20m onder het nulniveau. Dit komt overeen met 7,10m onder huidig maaiveld.

De structuren A en B steunen tevens op funderingspalen die tot 8m diep gaan.

Structuur C is ten opzichte van de plannen zoals opgenomen in de archeologienota een kwartslag gedraaid, omwille van de logistiek van het (vracht)verkeer. De gelijkvloers heeft een oppervlakte van ca. 490m² en de kelder ten behoeve van de sprinkler installatie meet ca. 15x15 m. De onderzijde vloer van het gelijkvloers komt op 66,65 m TAW te liggen, ofwel met 0,65 m boven huidig maaiveld. De onderzijde van de keldervloer komt op ca. 63 m TAW te liggen. Uit de bureaustudie was reeds gebleken dat milieuhygiënische boringen hebben aangetoond dat de ondergrond ter hoogte van de dit gebouw tot ca. 63 m TAW is verstoord, wat overeenkomt met de algemene hoge verstoringsgraad zoals vastgesteld tijdens het landschappelijk booronderzoek.

Waterstructuur

De waterstructuur, bestaat uit twee delen en is gelegen rondom structuur B. Het heeft een totaal oppervlak van 6799m². Voor deze structuur gaat de bodem afgegraven worden tot 65,3m TAW of 2,27m onder het nulniveau. De aanleg van de waterpartij zal daarmee gepaard gaan met bodemingrepen tot 0,6 m onder huidig maaiveld.

² Dit tekstdeel is met het oog op conformiteit (vrijwel) woordelijk overgenomen uit de archeologienota: Van Bosch & Alma 2019, 10-3.

³ Vanwege de functie van de geplande bebouwing wordt op verzoek van de initiatiefnemer de exacte locatie van de kelder niet in plan afgebeeld.

Parking met geothermische sondes

De parking komt in het noordelijke deel van het plangebied te liggen, aan het kruispunt van de Schapenbaan en de Poverstraat. De parking heeft een oppervlakte van 2750m² en de afgraving gaat tot 62,35m TAW of 4,95m onder het nulniveau. Dit staat gelijk aan 0,75 m onder huidig maaiveld. Onder de parking worden mogelijk 40 geothermische sondes geplaatst. Deze sondes gaan tot 150m diep.

Verharde zones

De eerste verharde zone ligt rondom de waterstructuur en heeft een oppervlakte van 3807m². Ter hoogte van deze zone wordt de bodem tot 66,45m TAW afgegraven of 0,85m onder het nulniveau. Dit betekent dat de verharding in ophoging gerealiseerd zal worden.

In de zuidwestelijke hoek ligt een toegangsweg met een oppervlakte van 1128m² tot de interne structuren. Deze hebben een dikte van 75cm. Ook deze zal in verhoging liggen.

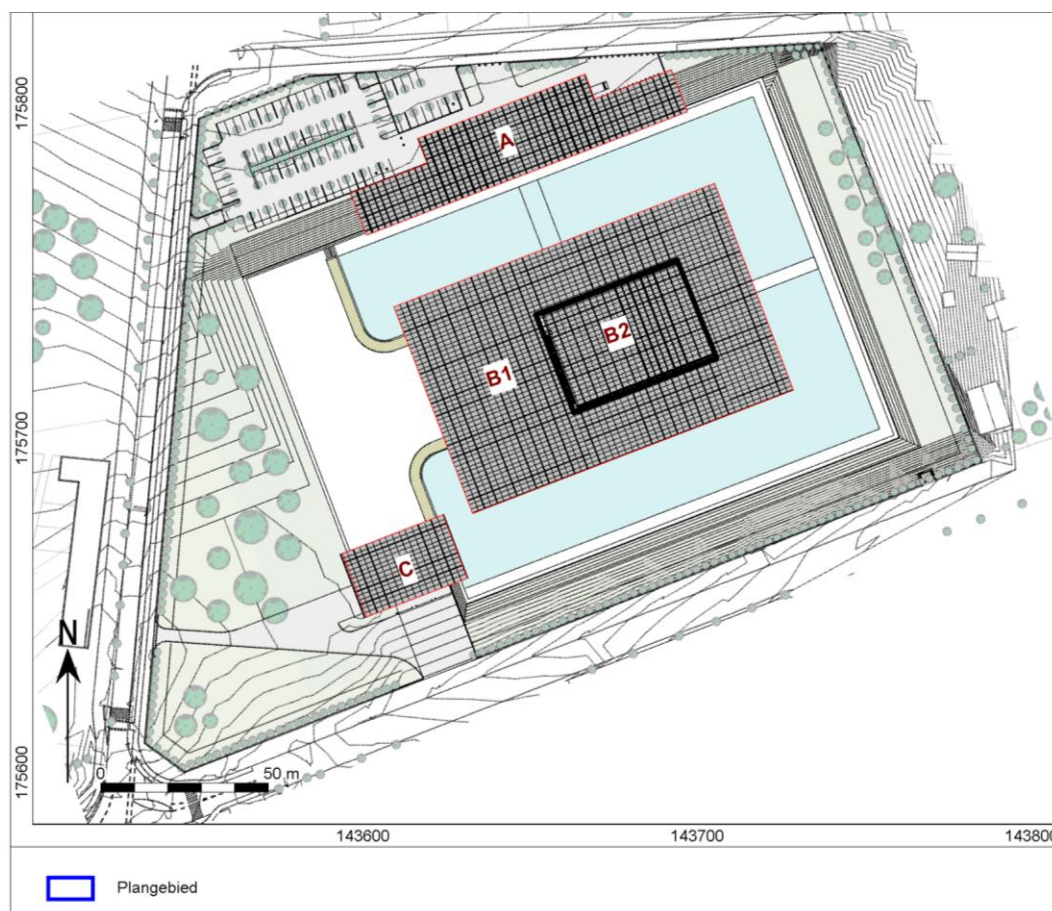
Muurconstructies

Rondom de structuren B en C komt een binnenmuur te staan van 518m lang. Deze muur gaat tot 3,5m onder het loopoppervlak van de verharde zone (63,8m TAW).

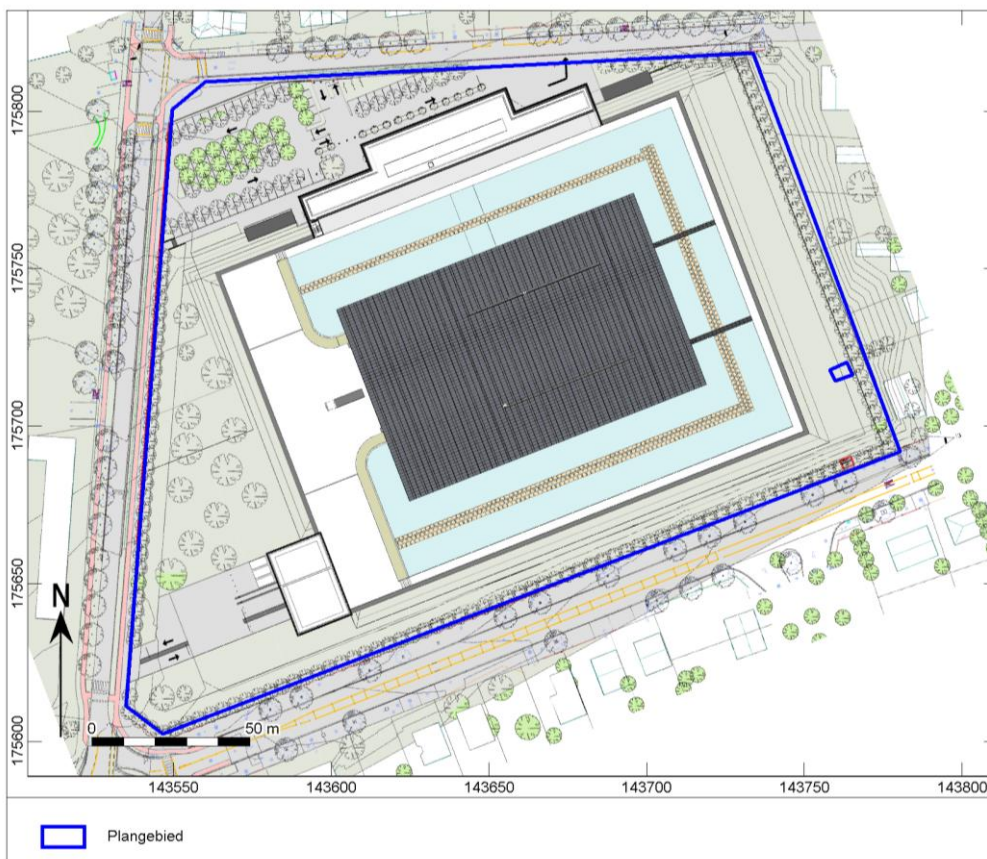
Van de perceelmuur zijn geen afmetingen gekend.

Onverharde zone

Tussen de perceelmuur en de interne gebouwen ligt een onverharde zone. Aan de zuidelijke zijde ligt een helling, die met stijgende lijn van 64,60m TAW tot 65,40m TAW richting de binnenmuur gaat. Aan de westelijke zijde ligt een helling, die met een stijgende lijn van 64,80m TAW tot 65,40m TAW richting de binnenmuur gaat. Aan de noordelijke zijde ligt een helling, die met een stijgende lijn van 63,60m TAW tot 65,40m TAW richting de binnenmuur gaat. Aan de oostelijke zijde ligt een helling met een plateau. Eerst loopt de helling met een stijgende lijn van 64,40m TAW tot 66,40m TAW richting het plateau, waarna het nog verder stijgt tot 65,40m TAW tot aan de binnenmuur.

Afb. 2. Nieuwe toestand van het plangebied, zoals opgenomen in de archeologienota.

Afb. 3. Aangepaste inplanting van de nieuwe toestand van het plangebied.

Aard ingreep:	Bouw van een nieuwbouwproject
Wijze fundering:	betonfundering
Onderkeldering:	plaatselijk
Diepte bodemverstoring:	Tussen 66,45 TAW en 59,10 TAW
Oppervlakte bodemverstoring:	36923m ²
Toekomstige ligging boven- en ondergrondse infrastructuur:	Zie beschrijving en tabellen

- *Samenvatting geplande werken.*

Structuur	Opp. (m ²)	Uitgraving (m TAW)	Relatie nul-niveau (m) (67,3m TAW)	Huidig maaiveld (m TAW)	Relatie huidig maaiveld (m)
A	1555	60,5	-6,8	66,1	-5,6
B	6242	x	x	x	x
B1	4810	66,3	-1,0	65,6	+0,7
B2	1432	59,1	-8,2	66,2	-7,10
C	490	63	-0,85	66,0	-3
Parking	2750	62,35	-4,95	63,1	-0,75
Geothermische sondes	x	-87,65	-154,95	63,1	-150,75
Waterstructuur	6799	65,3	-2,27	65,9	-0,60
Verharde zone	3807	66,45	-0,85	66,0	+0,45
Toegangsweg	1128	x	-0,75	x	x
Binnenmuur	518m	63,8	-3,5	x	x
Perceelmuur	x	x	x	x	x

- *Structuren 2 met hun maximale uitgravingsdiepte.*

3 Gemotiveerd advies over het al dan niet nemen van maatregelen

3.1 Volledigheid van het onderzoek

Het vooronderzoek heeft tot dusver bestaan uit een bureauonderzoek en een landschappelijk bodemonderzoek. Op basis van dit onderzoek kon met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat er binnen het plangebied geen archeologische vindplaats aanwezig is waarvan verder onderzoek naar nuttige kenniswinst zal leiden.

3.2 De aan- of afwezigheid van een vindplaats

Bureauonderzoek – [2019B300]⁴

Op basis van de aardwetenschappelijke gegevens kon bij de bureaustudie vastgesteld worden dat het plangebied in het heuvellandschap van het Dender-Zenne interfluvium ligt. De omgeving is gekenmerkt door plateaus en beekvalleien. Zellik is gelegen op de flank van een (zand)leemplateau met een hoogtereverloop van 31,8m TAW – 79,1m TAW. Het plangebied ligt op een lager gelegen uitloper die de verschillende plateaus verbindt. Het hoogtereverloop van het plangebied ligt tussen de 64,5m TAW en 66,9m TAW. De Tertiaire ondergrond in het plangebied bestaat uit zandige en kleiige afzettingen die worden gerekend tot de Formatie van Maldegem. Deze formatie is opgebouwd uit klei en zanden die afwisselend geleidelijk in elkaar overgaan. Volgens boringen die zijn uitgevoerd in de buurt van het plangebied kan de top van het Tertiair verwacht worden op een diepte vanaf 3-7m onder het maaiveld. De Tertiaire afzettingen zijn bedekt met een pakket gerold grind. Deze zijn in het Quartair ontstaan als terrasafzettingen in de bedding van een voormalige rivier. Op de Quartairgeologische kaart is te zien dat het plangebied ligt in een zone met het Quartair profieltype 2. Deze bestaat uit een eolische leemafzetting uit het Pleistoceen, met mogelijk beddingafzettingen van een rivier, zoals de gerolde grind afzetting. De bodem van het plangebied is opgebouwd uit een droge leembodem met textuur B horizont en een A-horizont van minder dan 40cm. Volgens de aardkundige gegevens is er sprake van löss dat is afgezet in minimaal twee fasen. Hier kan zich een bodem in hebben gevormd in de warme fase tussen de afzetting van beide pakketten. In deze afzettingen ingeschakeld in de leempakketten kunnen, indien ze aanwezig waren, archeologische bodems bewaard zijn.

Op basis van deze landschappelijke gegevens kunnen er archeologische resten aangetroffen worden daterend vanaf het Paleolithicum. Het gebied had gunstige condities voor bewoning. Hoger gelegen gebieden, dichtbij de rivier, bieden een ideale landschapspositie voor archeologische resten vanaf het Paleolithicum. Archeologische niveaus kunnen verwacht worden ingeschakeld in of aan de top van de löss afzettingen (vanaf Paleo- / Mesolithicum). Archeologische niveaus aan de top van de Tertiaire afzettingen (Paleolithicum) worden niet verwacht op basis van erosie (grindlagen). Afhankelijk van de daadwerkelijke landschapsgenese zou er sprake kunnen zijn van meerdere archeologische niveaus waarvan de huidige diepteligging niet bepaald kan worden. Wanneer er bodems met textuur B-horizont aanwezig zijn, is er sprake van een relatief oude en een goed ontwikkelde bodem. Indien deze B-horizont intact wordt aangetroffen, is de kans op de aanwezigheid van intacte steentijdvindplaatsen hoog.

Uit archeologische meldingen en vondsten in de omgeving kan afgeleid worden dat er in algemene zin vondsten en sporen verwacht kunnen worden vanaf de Steentijd tot aan de Nieuwe tijd. De archeologische resten dateren vanaf de steentijd en zijn teruggevonden door middel van prospectie, opgraving, historisch onderzoek en toevalsvondsten. Daarnaast zijn er mogelijk aanwijzingen voor Romeinse occupatie in de vorm van een op 800m afstand gelegen villa domein uit de Midden Romeinse Tijd en verwijzingen naar een Romeinse weg op historische kaarten. Uit de Middeleeuwen en Nieuwe tijd zijn

⁴ Dit tekstdeel is met het oog op conformiteit (vrijwel) woordelijk overgenomen uit: Van Bosch & Alma 2019, 48.

enkele erfgoedrelicten aanwezig in de omgeving, waaronder een kapel uit de Vroege Middeleeuwen, een motte uit de Volle Middeleeuwen, het Hoog Hof uit de Volle Middeleeuwen en tweeparochiekerken uit de Volle Middeleeuwen.

Binnenin het plangebied zijn er tot op het heden geen archeologische meldingen geregistreerd. De archeologische meldingen uit de omgeving duiden echter wel op een algemene verwachting op sites vanaf het Paleolithicum en een verhoogde kans op sporensites uit de Romeinse tijd en Middeleeuwen.

Uit de historische kaarten blijkt verder dat het plangebied onbebouwd is gebleven tot in de tweede helft van de 20ste eeuw, waardoor de kans op sporen uit de Nieuwe en Nieuwste tijd aanzienlijk kleiner wordt. Op de oudere topografische kaarten is te zien dat binnen het plangebied nog het oorspronkelijke natuurlijke reliëf staat aangeduid, met hoogtes van 65 tot 66 m +TAW. Vanaf de topografische kaart uit 1969 lijkt dit afgevlakt te zijn en komt het overeen met de analyse van de DTM.

Op basis van analyse van de DTM, topografische kaarten en gegevens uit oriënterend milieukundig onderzoek kan afgeleid worden dat het plangebied in het verleden genivelleerd werd, wat geleid heeft tot een zekere mate aan bodemverstoring. Het oorspronkelijke reliëf laat op de oudere topografische kaarten (eind 19^e eeuw en eerste helft 20^e eeuw) een natuurlijk verloop zien met de hoogste delen van het plangebied (66 tot maximaal 67 m TAW) in het centraal en zuidwestelijke deel van het plangebied. Naar het oosten toe loopt dit reliëf geleidelijk af tot ca. 65 m TAW, naar het noorden toe daalt het terrein sterker (64 m TAW). In de huidige situatie zien we afgevlakte zones terug die niet meer volledig corresponderen met het oorspronkelijke reliëf. Er kan dus vastgesteld worden dat er sprake is van het nivelleren van het terrein. In de huidige situatie zien we het terrein globaal van west naar oost toe oplopen, waarbij het westelijke deel het lager gelegen is (65 m TAW) en het oostelijke deel hoger (66 á 67 m TAW). Wanneer het vroegere met het huidige hoogteverloop van het plangebied vergeleken wordt, kan er afgeleid worden dat het westelijke deel vermoedelijk met minimaal 1 á 2 m is afgegraven en het oostelijke en noordelijke deel juist is opgehoogd.

Als de resultaten van milieuhygiënisch booronderzoek hierbij betrokken worden, dan zien we dat de boringen in het noordelijke deel van het terrein inderdaad een opgebrachte dan wel verstoorte laag van minimaal 2 tot 3 m dikte aantonen doormiddel van bijmenging met puinresten in de boringen. Dit komt overeen met de hoogteverschillen die in deze zone ophogingen aanduiden. De boringen 503 en 504 in het zuidwestelijke deel geven echter ook bodemverstoringen aan van minimaal 1,3 tot 2 m onder maaiveld. Dit betekent feitelijk dat het oorspronkelijke reliëf dat gelegen heeft op een hoogte van 65 tot 67 m +TAW tot een diepte van 2 á 4 m verstoord is (tot 63 á 64 m +TAW).

Samengevat kan uit de gecombineerde gegevens van de milieuhygiënische boringen met de oorspronkelijke en huidige maaiveldhoogtes afgeleid worden dat naar verwachting delen van het plangebied afgegraven zullen zijn ten bate van de nivellering van het terrein. Hoogstwaarschijnlijk betreft dit met name het zuidwestelijke en mogelijk ook het centrale deel. In deze zones is de kans op intacte bodems klein(er). In hoeverre de bodem nog intact is in de overige delen van het plangebied is niet met zekerheid vast te stellen. Er is sprake van een (dik) ophogingspakket, maar onzeker is of het terrein vóór aanvang van de ophoging of nivellering ook vergraven is. Mocht de bodem voorafgaand aan de ophoging niet vergraven zijn, dan betekent dit dat er nog intacte bodem aanwezig zouden kunnen zijn.

Waar de grens ligt tussen vermoedelijke en verstoorte zones valt niet exact te duiden op basis van de beschikbare gegevens van het bureauonderzoek alleen.

Concluderen, kon bij de bureaustudie zowel op basis van het landschap als op basis van archeologische gegevens uit de omgeving worden afgeleid dat voor het plangebied een algemene verwachting geldt op vondsten en sporensites vanaf het Paleolithicum. Met name voor de Romeinse tijd en Middeleeuwen geldt een verhoogde verwachting.

In hoeverre sporen en vondsten binnen het plangebied echter daadwerkelijk (nog) te verwachten zijn, hangt ook af van de mate van verstoring binnen het plangebied. Er mag aangenomen worden dat het zuidwestelijke deel van het plangebied en mogelijk ook (deels) het centrale deel van het plangebied grotendeels verstoord zal zijn, in ieder geval ten aanzien van sporensites. In de overige delen van het plangebied is de bodem mogelijk niet of minder verstoord, omdat deze zones in het verleden juist zijn opgehoogd. In welke mate het plangebied verstoord is, kan echter niet voldoende afgeleid worden uit de beschikbare gegevens van het bureauonderzoek.

Bij het vaststellen van de mate aan verstoring dient daarbij nog eens rekening gehouden te worden dat er binnen het plangebied sprake kan zijn van meerdere archeologische niveaus, waarvan de diepteligging niet bekend is, namelijk aan de top van het Tertiair, ingeschakeld in en aan de top van de Quartaire

lössafzettingen. Uit een analyse van de boorbeschrijvingen bleek echter dat de Tertiaire afzettingen zijn bedekt met een pakket gerold grind. Dit pakket is waarschijnlijk ontstaan in het Quartair als terrasafzetting in de bedding van een voormalige rivier. Voor de verwachting betekent dit dat de top van het tertiair geërodeerd is. Wel bevindt zich binnen de maximale verstoringsdiepte een lösssequentie, met daarin mogelijk afgedekte bodems. Deze bodems ingeschakeld in de leempakketten kunnen, indien aanwezig, potentiële archeologische niveaus bevatten.

Delen van het plangebied zijn zoals bovenstaand beargumenteerd reeds afgegraven of opgehoogd. In combinatie met de aard van de geplande werken leidt dit ertoe dat een deel van de geplande werken niet gepaard gaat met een bodemingreep, of gepaard gaat met een bodemingreep binnen bestaande verstoringen. Alleen de aanleg van de beide dieper gefundeerde gebouwen A en B2 zal mogelijk leiden tot verstoring van een archeologisch niveau. De aanleg van beide gebouwen reikt immers tot onder de bestaande verstoringen of vastgestelde ophogingen en onvoldoende duidelijk is of de oorspronkelijke bodem op deze locaties verstoord is en zo ja, in welke mate.

Wanneer de omvang van de geplande werken in overweging wordt genomen, respectievelijk 1555 m² voor gebouw A en 1432 m² voor gebouw B, dan kan vastgesteld worden dat beide zones relatief beperkt zijn ten aanzien van verder archeologisch onderzoek naar sporenniveaus. Beide zones samen hebben een totaal oppervlakte van iets minder dan 3000 m², echter de zones liggen gescheiden van elkaar, wat per zone een beperkte geïsoleerde onderzoekszone oplevert. Om deze reden wordt dan ook geadviseerd om beide zones vrij te geven voor vervolgonderzoek gericht op sporensites.

Dezelfde argumentatie geldt niet voor mogelijke vondstensites uit de Steentijd. Voor dergelijke sites zijn kleinere onderzoekszones al geschikt voor vervolgonderzoek. Voor beide zones ter plaatse van de gebouwen A en B2 wordt dan ook geadviseerd om vervolgonderzoek uit te voeren gericht op het vaststellen van potentiële sites uit de Steentijd die bestaan uit een vondstspreading, in de eerste instantie een landschappelijk bodemonderzoek.

Er werd een Programma van Maatregelen voor vooronderzoek in uitgesteld traject opgesteld.

Landschappelijk bodemonderzoek – [2020D151]

Uit het landschappelijk bodemonderzoek werd duidelijk dat de oorspronkelijke ondergrond binnen het plangebied bestaat uit een uiterst homogene eolische leem (löss), daterend uit het Pleniglaciaal van het Weichseliaan (73.000 -14.650 BP) en behorend tot de Formatie van Gembloux, Lid van Brabant, ook wel aangeduid als Brabantleem. De oudere en door sneeuwmeltwater veelal herwerkte niveo-eolische Haspengouwleem, is niet in de boringen aangetroffen. Binnen de onderzochte lössafzettingen zijn geen paleobodems en/of erosiediscordanties vastgesteld.

De in de top van de Brabantleem regulier voorkomende textuur B bodem ontbreekt binnen het plangebied volledig. Aannemelijk is dat dit het gevolg is van de voorgaande bouw- en sloopwerkzaamheden waarbij het oorspronkelijk hellend terrein is geëgaliseerd en opgehoogd.

De niet gemodificeerde Brabantleem (C-horizont) wordt grotendeels afgedekt door een recent opgebrachte laag sterk puinhoudende leem met een dikte van 180 tot 250 cm, dan wel is de top van de Brabant sterk geroerd tot 115 cm -mv. Plaatselijk binnen het centrale deel van het plangebied ontbreekt deze opgebrachte laag en ligt de ongeroerde Brabantleem aan het maaiveld.

De Brabantleem uit het Weichseliaan ligt binnen het centrale deel van het plangebied op glauconiethoudende mariene afzettingen uit het Tertiair, naar verwachting op basis van de Tertiairgeologische kaart van België behorend tot de formatie van Maldegem (Laat-Eoceen, 42-37 Ma BP). Verder noordwaarts zijn langs de rand van het plangebied tot 8,4 m –mv geen Tertiaire sedimenten aangetroffen.

In de top van de Tertiaire sediment zijn geen sporen van bodemvorming of van langdurige erosie of non-depositie vastgesteld.

In conclusie, kan gesteld worden dat het plangebied op een lager gelegen, relatiefsmalle rug ligt die twee plateauresten verbindt. Deze rug heeft in noord-zuid richting een asymmetrisch (cuesta-achtig) hellingprofiel met een steile op het zuiden georiënteerde helling ten zuiden van het plangebied en een oorspronkelijk minder steile noordwaarts georiënteerde helling ter plaatse van het plangebied. Door de Pleistocene lössafzetting zal de oorspronkelijke helling met dagzomend Tertiair sediment zijn afgevlakt, waarbij binnen

het centrale deel van het plangebied minder löss zal zijn afgezet dan langs de noordzijde. Ten behoeve van het bouwrijp maken van het plangebied en tijdens de recente sloopwerkzaamheden zal het terrein verdergaand genivelleerd zijn middels het afgraven van de toplaag het opbrengen van een laag puinhoudende leemgrond langs de noordzijde.

3.3 De bepaling van de maatregelen

Daar zowel in de top van de eolische afzettingen, als binnen deze afzettingen en aan de top van de Tertiaire sedimenten geen aanwijzingen zijn aangetroffen voor bodemvorming of een potentieel archeologisch niveau zonder pedogenese, kan de verwachting op steentijd artefactensites bijgesteld worden naar laag. De verwachting op sporensites uit het Neolithicum of later was naar aanleiding van de bureaustudie al laag.

Er worden geen archeologische waarden verwacht en dus bedreigd door toekomstige planontwikkeling. Het Vlaams Erfgoed Centrum bvba acht daarom geen verder archeologisch vooronderzoek noodzakelijk. Er hoeft geen programma van maatregelen te worden opgesteld.

Ondanks het advies tot vrijgeven van het terrein, blijven de bepalingen voor het melden van toevalsvondsten van kracht, conform artikel 5.4.1 van het Onroerenderfgoeddecreet. De civieltechnisch uitvoerder is verplicht eventuele toevalsvondsten binnen drie dagen na ontdekking te melden bij Onroerend Erfgoed.

Literatuur

Van Bosch, E. & X. Alma, 2019: *Relegemsestraat 17, Zellik, Asse. Een Archeologienota* (VEC Nota 569). Geel: VEC bvba.